

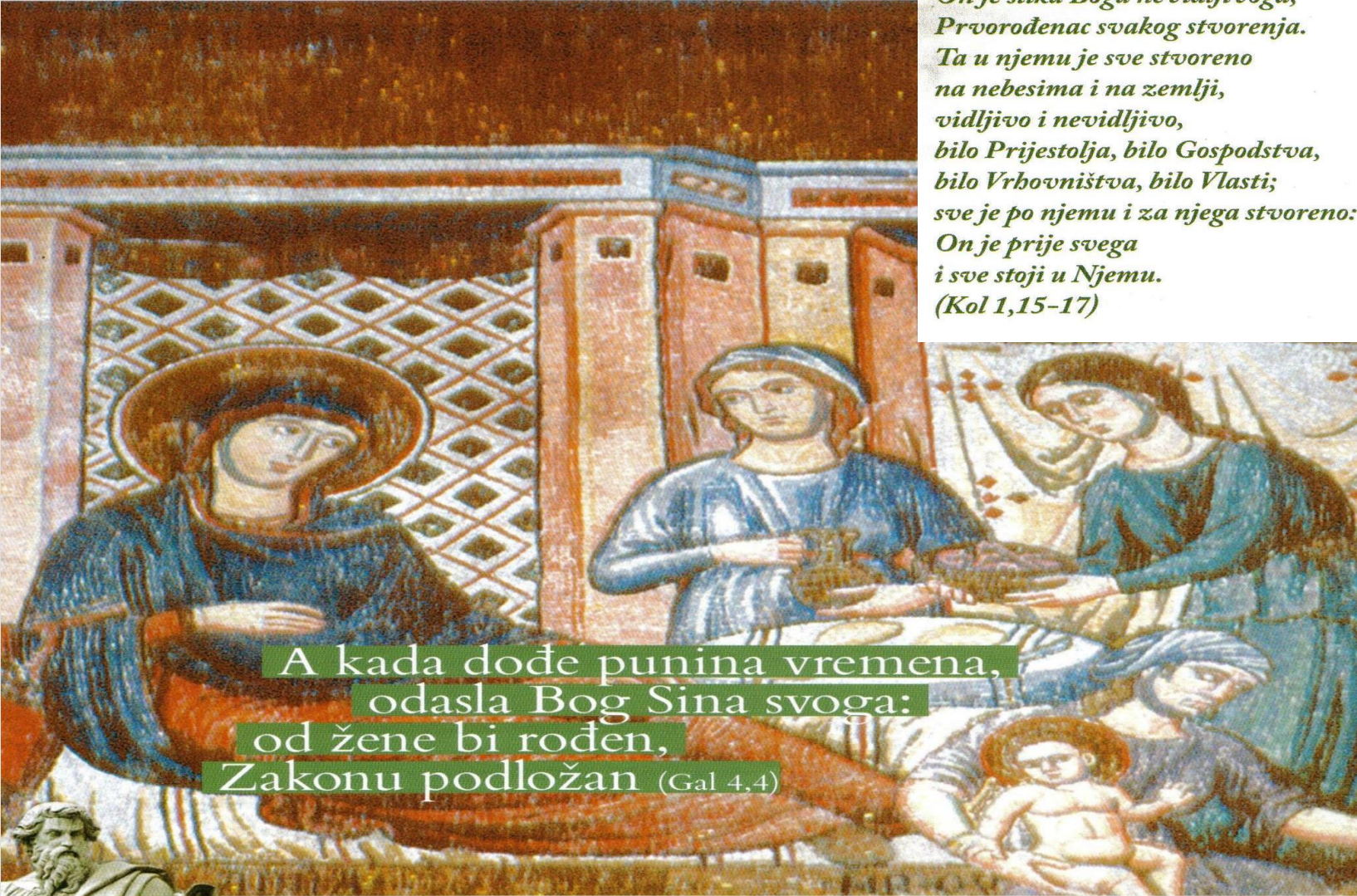

BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA

SVETI PAVAO

Vjerujem u Isusa Krista
koji je **začet** po Duhu Svetom,
rođen od Marije Djevice

*On je slika Boga nevidljivoga,
Prvorodenac svakog stvorenja.
Ta u njemu je sve stvoreno
na nebesima i na zemlji,
vidljivo i nevidljivo,
bilo Prijestolja, bilo Gospodstva,
bilo Vrhovništva, bilo Vlasti;
sve je po njemu i za njega stvoreno:
On je prije svega
i sve stoji u Njemu.
(Kol 1,15-17)*

A kada dođe punina vremena,
odasla Bog Sina svoga:
od žene bi rođen,
Zakonu podložen (Gal 4,4)

Odakle sam?

Kad se neki događaj, koji se dogodio prije njihova rođenja priča djeci, obično onda slijedi pitanje: „A gdje sam ja tada bio?“ Na to pitanje ne možemo djetetu odgovoriti tako da mu objasnimo kako ga jednostavno prije nije bilo. Na pitanje: gdje sam ja tada bio? – ne može se odgovoriti uz pomoć medicinskih pomagala.

Isusovo podrijetlo

Isusovom smrću i uskrsnućem postaje važno i pitanje Isusova podrijetla. Ako je Isus Sin Božji, gdje je onda bio prije negoli se pojavio među ljudima?

Evandjelja po Mateju i Luki kažu da je Isus začet po Duhu Svetom. U ta dva Evandjelja govori se o Isusovu rođenju.

Pavao započinje svoj navještaj o Isus govorem o Isusovom križu i njegovoj smrti.

O Isusovu začecu i njegovu rođenju Pavao ili uopće ne govori ili te događaje spominje samo na rubu svoga navještaja. Pavao ne spominje ni ime Isusove majke. Uopće Pavao ne pokazuje nikakvo zanimanje za događaje iz Isusova zemaljskog života. Unatoč tomu i za njega je važno pitanje Isusova podrijetla.

Bog je poslao svoga Sina

Slijedeći najstariju (židovsko-kršćansku) predaju Pavao kaže: "Bog je poslao svoga Sina" (usp. Rim 8,3; Gal 4,4). Time Pavao jasno kaže, da Sin Božji, kojega on naviješta, nije to postao tek svojim zemaljskim životom ili nekim drugim događajem. Ne postoji vrijeme u kojem bi Sin počeo postojati, postao Sinom Božjim. Sin je od početka i ostaje u vječnosti. Njegov izvor i njegovo podrijetlo su u Bogu i time nisu veza- ni uz prostor i vrijeme.

U Radosnoj vijesti koja kaže kako je Bog poslao svoga Sina, ispunila su se starozavjetna obećanja. Isus je rođen kao potomak Davidov (usp. Rim 1,3), što znači da je on Mesija Izraelov. Isus je po svom uskrsnuću postavljen gospodarom svijeta. U Sinu su ujedinjena očekivanja Izraela i obećanje spasenja svim narodima. Isus jest i ostaje Židov, potomak Davidov, Mesija (to znači Krist). Isusovo Evandjelje je upućeno svim narodima, a ne samo jednom. Početak Isusova zemaljskog života Pavla ne zanima. Dovoljno mu je kazati, kako je Isus rođen od žene i kako je bio podložan Zakonu (usp. Gal 4,4). Sin Božji postao je čovjekom u jednom konkretnom povijesnom trenutku i to kao Židov (usp. Rim 9,5).

O smislu svemira

U Isusovoj osobi su nerazdvojno povezani zemaljski Isus i vječni Sin Božji. Ta povezanost je postala jasna Isusovim uskrsnućem. Zato i svi oni koji se pitaju o smislu postojanja svega, pa tako i cijeloga svemira moraju kod Isusa tražiti odgovor.

U poslanici Kološanima, za koju mnogi teolozi kažu da ju je napisao jedan od učenika Apostola Pavla, nalazimo hvalospjev koji govori o Isusovom podrijetlu. U Isusu Krist je od uvijek prisutna Božja stvaralačka snaga. Tko govori o Isusu, taj govori o Bogu.

Tko govori o Isusu, taj govori o Bogu. Sve stvoreno zahvaljuje svoj bitak njemu, sve je po njemu postalo. Isus je posrednik između Boga i svega stvorenja, On je cilj svega stvorenoga, u njemu je podrijetlo i konačno odredište svega svijeta. Po Kristu je sve stvoreno – ne postoji nijedno područje svemira, koje ne bi ovisilo o Njemu. On i samo on, stoji od početka kao slika Božja u odnosu na sve stvoreno. Krist je prije sveg stvorenja, on je spojnica između Boga i stvorenja.

Možemo si zamisliti kako ove riječi zvuče kad se kažu o čovjeku koji je tek prije koje desetljeće umro na križu. No, upravo tu se krije nečuvena novina kršćanske vjere. U Raspetom mogu oni koji traže odgovor na pitanje svrhe i smisla cijeloga svemira prepoznati okosnicu ljudske povijesti i cjelokupnog stvorenja.

*On je slika Boga nevidljivoga,
Prvorodenac svakog stvorenja.
Ta u njemu je sve stvoreno
na nebesima i na zemlji,
vidljivo i nevidljivo,
bilo Prijestolja, bilo Gospodstva,
bilo Vrhovništva, bilo Vlasti;
sve je po njemu i za njega stvoreno:
On je prije svega
i sve stoji u Njemu.
(Kol 1,15-17)*

